

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.284/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	illetménnyel kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.700.232/2022/15. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. május 1. napjától 2021. október 31. napjáig terjedő időszakban, a 2019. október, 2021. április és szeptember hónapok kivételével, (a továbbiakban együttesen: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a szolgálati hely állományában teljesített szolgálatot körzeti megbízotti beosztásban. A szolgálatteljesítési helye az alperes által létrehozott település 1. Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzetén belül település 1. településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, kísérori beosztási, és határszolgálati feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati pnsza elutasításra került.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes keresetében a perbeli időszakra 782.676 forint megbízási díj és annak 2020. július 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2) -(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat), a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015.(II. 20.) ORFK utasítás egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt –782.676 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a BMr1. rendelet 2. mellékletében, a KMB

Szabályzat 2., 3. d), 15., 20., 21., 22., 24., 25. és 37., 57. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4-5., 10., 60-61. pontjaiban, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 69. §-70. §-aiban foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy a KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők; a körzeti megbízotti beosztás nem foglalja magába a járőri beosztást (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.). A felperes a munkáltató utasítása alapján bár esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó járőrszolgálati és a KMB Szabályzatban tiltottként megjelenő átkísérési feladatokat is, ugyanakkor e feladatok tartós ellátása nem maradhatott ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018.346.). Megállapította, hogy a felperes nem eseti rendszerességgel, hanem munkaidejének jelentős részében járőrfeladatokat végzett a saját, illetve a település 1-i KMB Csoport működési területén kívül, többnyire nem is járőrrel közösen. A szolgálati beosztásába nem tartozóan átkísérési feladatokat is ellátott, mely a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízottak részére tiltott, illetve a határrendészeti feladatellátás sem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjában foglalt esetnek. Nem fogadta el a különleges jogrendre (veszélyhelyzetre) történt alperesi hivatkozást, mivel egyrészt a perbeli időszak elején (2019. májusától) még nem állt fenn veszélyhelyzet, másrészt a felperesnek a körzeti megbízotti beosztásától eltérő feladatok ellátására történő utasítására nem csupán eseti jelleggel került sor. A felperes által ellátott komplex fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmával végzett feladatok a KMB Szabályzat 21. pontja szerinti eseti jellegnek nem feleltek meg. A KMB Csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal az eredménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB Csoport működési körzetével kibővülne. Az alperes nyilatkozata alapján rögzítette, hogy a felperes esetében sem 2019. évben, sem 2020. évben nem állt rendelkezésre a KMB Szabályzat 22. pontja szerinti írásos engedély.

Alaptalannak tartotta és a Hszt. 71. §-ában rögzített jogalkotói céllal ellentétesnek tekintette azt az alperesi hivatkozást, hogy a megbízási díjra való jogosultságot nem alapozza meg, ha a magasabb besorolású körzeti megbízott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó járőri feladatot lát el. Az irányadó kúriai döntésekre (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.) hivatkozással kiemelte, hogy a többlettevékenység nem maradhat ellentételezés nélkül. Összefoglalóan megállapította, hogy a felperes által a perbeli időszakban megjelölt feladatok ellátása többletfeladatnak minősült, amelyre tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosult. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint – alperesi vitatás hiányában – alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletben helytelen következtetéseket vont le, ugyanis a felperes a szolgálati jogviszony önkéntes létesítésével vállalta, hogy rá is vonatkoznak a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások, melyekre tekintettel köteles a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat ellátni. A felperes tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízás esetei nem álltak

fenn, mert a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett, többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, az által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatok elvégzése esetén nem beszélhetünk olyan magasabb felelősségi körről sem, amely a Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozná. A felperes 2019. évben öt, 2020. évben tizenkettő, 2021. évben pedig tizenegy esetben teljesített URH gépkocsizó járőrszolgálatot, ami eseti jellegűnek tekinthető és a 2020. évben elrendelt különleges jogrend bevezetésével a KMB Szabályzat eseti jellegű elvonásokra való része nem volt alkalmazható és ezen túlmenően ezen szolgálatok ún. elvonást sem keletkeztetettek, mert a felperes a saját KMB Csoportján belül teljesítette azokat. A 2016. január 1. napjától hatályos KMB Szabályzat 21. pontja alapján a körzeti megbízott a körzeti megbízotti működési körzetéből eseti jelleggel a fokozott ellenőrzés elrendelése esetén, valamint a különleges jogrend alkalmával, a 22. pont alapján a megyei rendőrfőkapitány rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti, írásos engedélyével pedig legfeljebb egy hónap időtartamra elvonható volt. A KMB Szabályzat 24. pontja szerint a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, ugyanakkor az ilyen jellegű vegyes összetételű szolgálati forma esetében hangsúlyozandó, hogy a tevékenységét a továbbiakban is a KMB Szabályzat szerint látja el. A KMB Szabályzat 36. pontjában foglaltak alapján a körzeti megbízott szolgálatát a körzeti megbízotti tevékenység összehangolásáért felelős parancsnok tervezi és szervezi meg a Robotzsaru Neo rendszer Szolgálatvezénylésében és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 46/A. pontja alapján a TIK ügyeletet irányítja a közterületi szolgálatokat, mely alól a körzeti megbízott sem képez kivételt. A fokozott, a komplex fokozott, a finn módszeres, a TISPOL ellenőrzésekkel kapcsolatban a KMB Szabályzat 21.pont b) pontja szerint járt el, egyebekben pedig a körzeti megbízott feladatai közé tartoznak a KMB Szabályzat 54., 55. pontjaiban foglalt feladatok. A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízotti tevékenység összehangolásáért felelős parancsnok a körzeti megbízott szolgálatát úgy tervezi, hogy a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet lásson el, így a migrációs ellenőrzés és egyéb határrendészeti feladatok ellátása a felperes munkakörébe tartozik. A veszélyhelyzet időtartama alatt az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány vonatkozásában elrendelt hatósági házi karantén elektronikus ellenőrzéséről szóló 181/2020. (V. 4.) Kormányrendelet az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervet, azaz a Rendőrséget jelölte ki felelősként a hatósági házi karantén szabályainak betartásának ellenőrzéséért. A pandémia időszakában felsőbbrendű közügy volt a közegészségügyi, járványügyi feladatok ellátása – a járvány megfékezése érdekében –, amelyből az állomány minden tagja kivette a részét. A kijárási korlátozás ellenőrzése is ilyen jellegű feladat volt. Álláspontja szerint a járőr, járőrvezetői és egyéb szolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztást ellátók feladatrendszerébe, így azok kifejtése nem jár többlettevékenységgel, nem generál többletfeladatokat, így nem adhat alapon megbízási díj megállapítására. A felperes többletfeladatot nem végzett, mert amikor – utasítás alapján – járőri vagy egyéb más közrendvédelmi feladatokat látott el, akkor a körzeti megbízotti feladatait nem teljesítette, és amikor más például járőri feladatokat teljesített, akkor is a körzeti megbízotti illetménye került számfejtésre.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Hszt. 13. §-ára vonatkozó alperesi okfejtést nem tartotta relevánsnak, mert a jogviszonyt a maga teljességében kell vizsgálni, egyes terhek nem eredményezik a jogosultságokról történő lemondást. Az elsőfokú bíróság nem azt állapította meg, hogy a kétféle beosztás szerinti feladatait ugyanabban az időpontban végezte, hanem azt, hogy azokat havi szinten látta el egymás mellett, párhuzamosan, mivel a járőrszolgálatok teljesítése mellett a körzeti megbízotti feladatainak havi ellátása alól nem került mentesítésre. Rendszeresen saját működési körzetén kívül is látott el rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot, melynek szabályozása teljesen hiányzik a rá irányadó KMB Szabályzatból. A járőrszolgálat ellátása, különösen annak működési körzetén kívüli végzése nem tartozhat a körzeti megbízott feladatkörébe, feltételezve, hogy a két beosztásnak van egy szűkebb metszete, akkor is megállapítható, hogy pertárgyi szolgálatai, mivel nemcsak működési körzetére szorítkoztak, azon túlmutatnak. Hivatkozott arra, hogy számos pert indítottak hasonló tárgykörben és a bíróságok következetesen helyt adtak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert, az e tárgykörben általa képviselt jogértelmezést a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla is osztotta. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, a feladatokat normális esetben párhuzamosan hajtják végre azonos illetékességi területen.

[8] **A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai**

[9] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[11] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogi álláspontjából fakadnak, amelyre vonatkozó jogértelmezést azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör

ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az egyes beosztásokhoz tartozó feladatok normatív szabályozásának, valamint a közvetlen vezető munkaköri leírásban rögzített feladatokon túli, eseti jellegű feladatok elvégzésére való utasítási jogának a munkaköri leírásban való rögzítésére figyelemmel a járőri, valamint az egyéb, a keresetlevélben megjelölt feladatok végrehajtásával a felperes nem a beosztásától eltérő tevékenységet látott el, ami nem minősül többletfeladatnak. A megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Mivel ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, annak a követelés jogalapja körében történő vizsgálatát az elsőfokú bíróság – az alperesi állásponttal szemben – helyesen mellőzte. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapol meg; a többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát, amelyre azonban az alperes nem hivatkozott.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által megjelölt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján elvégzett feladatai nem tartoztak a kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához. Helyesen utalt arra is, hogy a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A fentieket az alperesnek a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseire való hivatkozása nem cáfolta, hiszen a felperes és az alperes közötti hivatásos szolgálati jogviszony önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezésről történő lemondással. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasításait teljesítve az eredeti beosztásához nem tartozó járőri és egyéb feladatokat is ellátta.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőr Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 2. pont b) - c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[17] Alapítvánnyal érvelt az alperes azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[18] Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Alapítvánnyal az alperes fokozott ellenőrzésekre történt hivatkozása azért is, mert a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest azonban a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért e tevékenysége a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítvánnyal – a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. Ezzel összefüggésben – az alperes állításával ellentétben – helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a felperes által ellátott komplex fokozott ellenőrzések a KMB szabályzat 21. pontja szerinti eseti jellegnek nem feleltek meg.

A KMB Szabályzat 22. pontja szerinti írásos engedély pedig az alperesi nyilatkozat szerint felperes esetében sem 2019., sem 2020. év vonatkozásában nem állt rendelkezésre.

[19] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes által eseti jelleggel végzett URH gépkocsizó járőrszolgálati feladatai nem keletkeztettek elvonást saját működési körzetéből, mert a KMB Csoportján belül teljesítette ezen feladatokat. Az ítéltábla rámutat, hogy a KMB Csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB Csoport működési körzetével kibővülne. A KMB Csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[20] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták, az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdésének sérelmére.

[21] A megbízási díj mértéke körében az alperes a jogalap tekintetében előadott hivatkozásaira figyelemmel állította az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegét, az összecszerűség körében megsértett jogszabályi rendelkezést külön nem jelölt meg. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen érvek alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Az alperes azonban az általános vitatás mellett jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a másodfokú bíróság megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítélet összecszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét pedig az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak – a megsértett jogszabályi rendelkezések – adják. Így a jogsértés tényének alperes általi

kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[22] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. december 6.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke, előadó	bíró	bíró